

Els enginyers catalans, reunits per primer cop

Un dels col·lectius professionals més antics de Catalunya, el dels enginyers, farà finalment el primer congrés pluridisciplinari en llengua catalana el mes de desembre, a Manresa.

Més de vint anys després del Congrés de Cultura Catalana de 1977, en què ja van participar en àmbits diferents, els enginyers faran finalment el seu propi congrés en llengua catalana. L'escenari escollit per a aquest congrés, que es desenvoluparà del 6 al 9 de desembre d'enguany, és la ciutat de Manresa. L'ocasió és idònia, perquè se celebren els 150 anys de la creació de la carrera d'enginyers a l'estat espanyol, si bé l'escola de Barcelona és l'única de tot l'estat que s'ha mantingut d'una manera continuada durant tots aquests anys.

La iniciativa del congrés sorgeix concretament dels enginyers industrials, seguint l'exemple del congrés dels metges, un col·lectiu que ja té una tradició de tot un segle de congressos en llengua catalana (el primer va ser el 1913), i que només les dictadures de Primo de Rivera i de Franco van interrompre. El

congrés d'enginyers se centrarà en les qüestions que li són pròpies en el marc dels Països Catalans, adaptades al moment actual.

Així, les noves tecnologies i la manera com afecten la professió formen l'eix central d'aquest primer congrés, que examinarà dos temes principals relatius a l'enginyeria: la sostenibilitat i la societat de la informació i del coneixement. "És un congrés generalista i transversal", explica Miquel Coll, membre del comitè organitzador. La idea, segons Coll, no és d'especialitzar-se en cap branca en concret sinó de tocar un tema que interessi els enginyers de qualsevol especialitat, "tant l'enginyer industrial com el de camins, tant l'aeronàutic com el de telecomunicacions". Entre

els temes que es tractaran, que es poden trobar a la pàgina electrònica del congrés (<http://www.ict-net.es/celc>), es proposaran qüestions com ara les característiques d'una indústria sostenible i l'impacte de la nova societat en la concepció de les obres públiques. El congrés, que tindrà una periodicitat de quatre anys, ja comença a rebre senyals de bona acollida, i així València, Perpinyà, la Franja de Ponent i Andorra hi tindran representació segura.

A banda reivindicar l'ús de la llengua, l'experiència també ha de servir per fer una crida sobre la situació actual de la recerca a Catalunya. "Tot i que es van fent passos perquè el nostre nivell tècnic progressi, encara no s'hi dediquen prou recursos", critica Coll, que compara la situació de l'enginyeria amb la de la cultura. "Sembla que, als polítics, els faci més il·lusió l'obra pública que no pas una cosa tan intangible".

En tot cas, el congrés es presenta com una ocasió perfecta per a assabentar-se d'allò que fan els altres professionals i matisar les tensions que pugui haver-hi entre els col·legis d'enginyers. I, "per què no? -proposa Coll-, perquè tingui un efecte de bola de neu i al darrere vinguin els economistes, els periodistes o els historiadors". La crida és feta.

'Enginyeria i sostenibilitat' i 'Enginyeria i societat de la informació i del coneixement' seran els temes principals del congrés d'enginyers.

Emma Herrador

